

BÁLINT GYÖRGY „ISMERETLEN” NOVELLÁJA
A
STORY-BAN

1931-ben a STORY című amerikai little magazine első számában Bálint György angol nyelvű novellája olvasható, címe: *The Crime of Pessimism* by Georg Bálint.

Bálint György (1906—1943) a két világháború közötti kor egyik kiemelkedő egyénisége volt, a baloldali irodalom jelentős alakja: író, újságíró, kritikus, a publicisztika, kispróza mestere. A húszas évek második felében jelentkezett versekkel és novellával a Nyugat²-ban, majd a Pesti Napló újságírójaként a poéta és a tudósító mellé a harmincas években fokozatosan nő fel a publicista. A harmincas évek közepére Bálint György a publicisztika lehetőségei között teremtette meg a rá jellemző, sajátos egyéni művészi formákat.

Szemléletének változása, művészetének tartalmi fejlődése a „dinamikus elégedetlenség”³-tól a „felháborodom, tehát vagyok”⁴ tudatos ars poeticájáig terjed; így lehetett értő kritikusa József Attila⁵ és Radnóti Miklós⁶ költészetének, akikhez személyes kapcsolat, sőt barátság fűzte. Radnóti Miklós, aki nem sokkal élte túl a 36 évesen elpusztult Bálint Györgyöt, az *Ötödik ecloga*⁷-ban búcsúzik tőle:

Eltűnt, — koppan a hír.

És dobban, dermed a szív bent,
Két bordám közt már feszülő, rossz fájdalom ébred,
reszket ilyenkor s emlékemben oly élesen élnék
régmondott szavaid s úgy érzem testi valódat,
mint a halottakét —

Mégsem tudok írni ma rólad!

¹ STORY. The only magazine devoted solely to the Short Story. Vol. No. I. 1931. April—May. B. Gy. novellája sorrendben a negyedik, a lapszámozás újra kezdődik minden novellánál. B. Gy. novellája 8 oldal terjedelmű.

² Versek: Kiváncozás a földek felé; Valakinek panaszos dicsérete. Nyugat, 1925. I. 397—398 p. Novella: Megujhódás. Nyugat, 1926. II. 368—73. p.

³ „... elégedetlenség nélkül nincs tett, tett nélkül nincs fejlődés, fejlődés nélkül nincs kultúra, és kultúra nélkül nincs művészet. Faust a ‚logosz’-t végső fokon ‚tett’-nek fordította. Talán még egy lépéssel tovább lehetne menni, mondván: ‚kezdetben volt az elégedetlenség’. Mert elégedetlenség nélkül nincs tett, és a tett a legnagyobb vigasztalás.” Művész, vigasztalj! = Bálint György: A toronyőr visszapillant. I—II. 2. bőv. kiad. Bp. 1966. I. 154. p.

⁴ Intelmek kezdő felháborodókhoz. = B. Gy. Toronyőr. I. 689. p. A felháborodás „a szellemi ember létének legmagasabbrendű kifejezése.” U. o. 658. p. „Ez a mi magánéletünk, ez a rendíthetetlen és megvesztegethetetlen felháborodás.” = Válasz Diogenésznek. B. Gy. Toronyőr I. 194. p.

⁵ Bálint György: A toronyőr visszapillant. Bp. 1966. I. 150. p. 407—410. p. II. 39—42. p.

⁶ Bálint György: A toronyőr visszapillant. Bp. 1966. I. 189—190. o. II. 515—518. p.

⁷ Ötödik ecloga. (Bálint György emlékére) = Radnóti Miklós: Versek és műfordítások. Bp. 1954. 251. p.

A hazájában egyre inkább száműzötté váló Bálint György élete⁸ és életműve⁹ egyaránt felháborodás és tiltakozás volt a „hazug, csúnya és pongyola társadalom ellen.”¹⁰ Bálint György *The Crime of Pessimism* című novellája a Bálint kutatás jelenlegi adatai szerint nem jelent meg magyar nyelven. Sem az 1945 előtt, sem az 1945 után kiadott Bálint kötetekben¹¹ nem található meg ez a novella, és a korai harmincas évek magyar sajtójában sem, azokban a folyóiratokban és újságokban¹² sem, ahol Bálint György írásait rendszeresen publikálta. Magyar István Bálint György műveinek bibliográfiájában¹³ megemlíti a novellát, megjelenési helyeként azonban a *Story Anthology*¹⁴ című kötetet nevezi meg. Ez a novellaantológia 1933-ban jelent meg New Yorkban, a kötetet Martha Foley és Whit Burnett, a *STORY* c. little magazine szerkesztői válogatták a folyóirat első két évének terméséből. Ugyanez a válogatás a következő évben Londonban is megjelent.¹⁵ A szerkesztők ennek a kiadásnak az előszavában a következőket írják: „These are exiled stories which, denied the shelter of print in their own country, had to seek publication in a foreign land. Not one could first be printed in the country of which the author was a native. There were many reasons. The most important, probably, was the crowding out of stories in the higher type of magazine, either by factual articles or by editorial prejudices based on what the public was thought to want. In the case of one of these stories „The Crime of Pessimism” by Georg Balint, a Hungarian, the reason was political. This story could not be printed in Hungary because it was a brilliant satire of the oppressive political regime.”¹⁶ Bálint György angol nyelvű novellája azonban nem ebben az antológiában jelent meg először, hanem két évvel korábban, 1931-ben, Bécsben az akkor ott induló *STORY*¹⁷ első számában. Hogyan kerülhetett Bálint György kapcsolatba a *STORY* szerkesztőivel?

Bálint György életrajzi adataiból¹⁸ tudjuk, hogy kb. 1931-től 1939-ig tudósítója volt a *London Daily Express*-nek, és hogy később az amerikai *Hearst*-lapok is felkérték állandó tudósítóknak.

⁸ Gondos Ernő: Bálint György. Arcok és vallomások. Bp., 1969. Szépirodalmi. Magyar István: „Felháborodom, tehát vagyok”. Bálint György élete. Bp., Kossuth, 1984.

⁹ Koczka Sándor: Bálint György. = „Jöjj el, szabadság!” Tanulmányok a magyar szocialista irodalom történetéből. II. Bp. Akadémiai, 1967. 472—529. Diószegi András: A teoretikus Bálint György. = Diószegi András: Megmozdult világ. Bp., Szépirodalmi, 1967. 245—252. Bodnár György: A végső konzekvenciáig. = Bodnár György: Törvénykeresők. Bp., Szépirodalmi, 1976. 247—259.

¹⁰ Intelmek kezdő felháborodókhöz. B. Gy. Toronyör. I. 690.

¹¹ Magyar István: Bálint György bibliográfia. = Tanulmányok a magyar szocialista irodalom történetéből. Bp., 1962. 565—615.

¹² Nyugat, Pandora, A Toll, Pesti Napló

¹³ Ld. 11. jegyzet: 28. tétel.

¹⁴ *A Story Anthology*. 1931—33. Ed. by Whitt Burnett and Martha Foley. New York. The Vanguard Press, 1933.

¹⁵ *A Story Anthology*. Thirty-three selections from the European years of the „Story”. Ed. by Whit Burnett and Martha Foley. London, Jonathan Cape, 1934.

¹⁶ Ld. 15. VII.

¹⁷ *Story*. No. 1—54. (The only magazine) devoted only to the Short Story; no. 55+ : The Magazine of the Short Story. Vienna, Austria Apr. (May 1931—May/June 1932; Palma Majorca, Spain Aug. 1932.—Feb. 1933; New York, N. Y. Apr. 1933+ Vol. I. no. 1—Vol. XXXVI. no. 142 Apr./May 1931—Oct. 1963.

[publication suspended between Summer 1948 and Spring 1960] Ed. Whit Burnett; Martha Foley Apr. 1931—Oct. 1941; Hallia Burnett Spring 1948—Oct. 1941.

¹⁸ Gondos Ernő: Bálint György alkotásai és vallomásai tükrében. Bp., Szépirodalmi, 1969. 224. p. Magyar István: „Felháborodom, tehát vagyok”. Bp. Kossuth, 1984. 52—53.

Whit Burnett a Consolidated Press New York Sun tudósítója volt, Martha Foley a Hearst lapok szolgálatában álló Universal Service-nek dolgozott. 1929-től éltek Bécsben. Martha Foley sokszor helyettesítette a London Daily Express tudósítóját is.¹⁹

A két amerikai újságíró többször is járt Budapesten. Martha Foley emlékirataiban találó képet ad a kora harmincas évek Budapestjéről.²⁰

Találkozhatott Bálint György Whit Burnettel és Martha Foleyvel Budapesten is, Bécsben is. Bálint sokat utazott, és ha Bécsben járt, valószínűleg elment külföldi tudósítók asztalához a Café Louvre-ba.²¹

Kapcsolatba kerülhetett Bálint György Burnettékkal a bécsi Arbeiterszeitung munkatársain keresztül is. Bálint György rendszeresen publikált az Arbeiterszeitung hasábjain. A STORY szerkesztőinek is voltak barátai az Arbeiterszeitung munkatársai között. Martha Foley emlékirataiban leírja, hogy amikor a STORY első száma megjelent, eleinte a könyvkereskedők idegenkedtek a folyóirat árusításától. A STORY fekete-sárga fedőlapjának Habsburg színei miatt attól tartottak, hogy monarchista propaganda terjesztéséről van szó. Egy barátjuk, aki az Arbeiterszeitung egyik szerkesztője volt, avatkozott közbe a félreértés elhárításában.²²

A STORY szerkesztőinek és Bálint György személyes, esetleg baráti kapcsolatára utal az is, hogy Bálint novelláját Whit Burnett fordította, a tartalomjegyzék szerint „from the Hungarian”. Nem valószínű azonban, hogy Whit Burnett megtanult volna magyarul. Valószínűbb, hogy Bálint György saját, nyers fordítását küldte el a szerkesztőknek. Nem tudjuk tisztázni, mennyit „fordított” rajta még W. Burnett, ahogy azt sem tudjuk kideríteni, a novella eredetileg magyarul vagy angolul íródott-e.

¹⁹ The story of Story magazine. A memoir by Martha Foley. Ed. by Jay Neugeboren. London—New York, Norton Co. 1980. 80.

²⁰ M. Foley: The story of Story Magazine 94. p. „The Danube, unlike its disappointing brown muddiness in Vienna, was a lovely shining sapphire, flowing between the twin cities of Buda and Pest. The first café I entered had walls lined with mirrors. When a party was exceptionally successful, I was told, mirrors were often broken by exuberant guests, who hurled glasses at them, damages for which they gladly paid. I thought it the wildest extravagance of which I had ever heard until I was told it was a traditional gesture of defiance, first to the Hapsburg emperor and now to Admiral Horthy's dictatorship ... The gaiety in Budapest masked great bitterness. Although Hungary protested that it had not gone into the First World War of its own free will but had been forced into it as a part of the Austro-Hungarian Empire, the Treaty of Trianon took away one-third of its territory... A communist government, headed by Béla Kun, was suppressed, and a monarchy proclaimed. There was no king, so admiral Horthy was made regent ... In the Thirties when I was there Hungary was an anomaly, a kingdom without a king, governed by an admiral without a navy.”

²¹ M. Foley: The story of Story magazine. 86. p. “The Elizabethans had the Mermaid, the New Yorker writers the Algonquin Round Table, and we Americans of the early Thirties living in Vienna had the Café Louvre Stammtisch. The nucleus of the group that gathered nightly around the tables pushed together in a semicircular booth at one end of Café Louvre were foreign correspondents ... Novelists, playwrights, poets and actors joined us at the Stammtisch, along with visiting publishers and columnists ... The affection the correspondents had for each other sustained the Stammtisch. We were young because Vienna did not rank in importance with London, Berlin or Paris, where news bureaus were headed by older, more established journalists. But we did not care. We looked beyond newspaper work to more important writing. We did not plan to spend our lives at ephemeral day-by-day reporting. We wanted to produce literature.”

²² M. Foley: The story of Story magazine. 131. “Silvia Beach's “Shakespeare and Company” was the first bookshop to receive copies. A handful were also distributed as we announced in our opening statement, to stores in Vienna, Nice Budapest and Berlin. Our first problem with distribution, was in Vienna. Dealers at first were scared to display it; because the cover was orange and black, the Hapsburg colors, it looked to them like monarchist propaganda. A friend who was an editor of the socialist Arbeiter-Zeitung intervened, and they stopped hiding it.”

A személyes, esetleg baráti kapcsolat bizonyítéka lehet az is, hogy Martha Foley emlékirataiban csak az első két szám ismertetése után írja azt, hogy a novellák szerzőit már nem ismerik személyesen.²³ A little magazine, legalábbis indulásukkor, „szerzői” folyóiratok; a szerkesztők egyben szerzők is, és a szerzők többnyire baráti, ismeretségi körülből kerülnek ki. A STORY szerkesztői koncepciója és gyakorlata ezen hamar túllépett, de az első szám esetében még így volt.

Martha Foley emlékirataiban a STORY első számának tartalmát és szerzőit ismertetve így ír Bálint Györgyről: „Franz Kafka would not have been ashamed to have written ‘The Crime of Pessimism’ by George Bálint, the Hungarian author. The hero was sentenced to be hanged for neglecting his laugh duty; he refused to be amused by life in a dictatorship.”²⁴ A novella hőse egy fiatalember, akit letartóztatnak és bíróság elé állítanak, mert megsértette a Pesszimizmus Elleni Törvényt: arca folyton szomorú, hónapok óta nem nevetett, sőt sírástól vörös szemekkel mert az utcára lépni. A házkutatásnál szobájában egy Schopenhauer kötetet is találnak; igaz, sosem olvasta a könyvet, csak az ágy lábát támasztotta alá vele, de ez nem kisebbíti bűnét: szomorú, mert nincs különösebb oka a vidámságra. A tárgyaláson a csilingelő bohócsapkát viselő bíró kérdésére, hogy olvasta-e Leibnitz 99. tételét, mely szerint ez a lehető lehetséges legjobb világ, a közönség nevetése ellenére sem hajlandó egyetlen bűnbánó mosolyt sem mutatni, hanem makacs szomorúsággal elmondja, hogy nagyon éhes — a hónap második felében mindig éhes —, a lány, akit szeret nem jött el a randevúra, s később egy kövér, gazdag, öreg üzletember kocsjában látta ... A megrögzött bűnös társadalomellenes egocentrizmusában, bűnös felforgató szomorúságában a világban nem lát semmit, aminek örülnie kellene: „... Wars, murders, terrible injustices, day by day, hungry masses, an epileptic beggar on the boulevards and children born with venereal diseases... starving factory workers and petty farmers, starving writers and starving readers, shameless untalented and millionaire charlatans, Olympiads of stupidity, world championships of hypocrisy and ocean flights of evil... prostituted women and prostituted men, prostituted bishops and prostituted film stars ... and tuberculosis, Big Business, darkness, crying social questions...”²⁵ A főügyész meggyőző humorral előadott vádbeszédét, amelyben azt sem tartja lehetetlennek, bár bizonyíték nincs rá, hogy hősünk, minden tagadása ellenére a bolsevik propaganda szolgálatában áll, a tárgyalóterem hangos kacagással fogadta. Az ítélet halál, — sokan „betegre röhhögték magukat” a tárgyalóteremben. A megrögzött bűnöst, aki a börtön bohócának viceit is visszautasítja, a Buster Keaton-nak maszkírozott hóhér lány charleston dalmára végzi ki. Az akasztott halálában végre elvigyorogja magát, nyelvét tréfásan kiölti, és könnyedén himbálódzik a zene ritmusára.

The Crime of Pessimism a pályája elején álló Bálint György munkája. Érződik még benne a fiatal Bálint zaklatott hangú szabadverseinek²⁶ romantikus lázongása, elvont antikapitalizmusa. Első novellájának a *Megújulás*²⁷-nak is egy éhező fiatalember a hőse, aki végső elkeseredésében a szívét teszi zálogba, érzéseit megtagadva számító kegyetlenséggel nagyhatalmú, gazdag ember lesz. Élete végén azonban rádöbben, hogy értelmetlenül élt. Megkeresi a zálogcédulát, és kiváltja szívét. Ebben a novellában még érzelmes befejezéssel oldja fel az író a feszültséget, módszerei azonban

²³ M. Foley: The story of Story magazine. 134. ”The second issue of Story was as eclectic as the first. It was the last number in which most of the contributors were known to us personally.”

²⁴ M. Foley: The story of Story magazine. 130.

²⁵ George Bálint: The Crime of Pessimism. = Story. Vol. I. No. Apr./May 1931. 5.

²⁶ Bálint György: Strófák. Bp., 1929. Az Együtt kiadása.

²⁷ Nyugat, 1926. II. 368—373.

már előrevetítik a későbbi, érett Bálint próza²⁸ szatirikus módszereit: pl. a fantaszti-
kusnak és az aprólékosan reálisnak a keverését a novella bevezető részében. *The
Crime of Pessimism*-ben már nincs meg ez a feszültségoldás; nemcsak a szatíra mód-
szereinek alkalmazásáról van szó, hanem egy tárgyilagos hangvételi, könyörtelen lo-
gikájú szatirikus megközelítésről: a novella egésze egy kíméletlenül, következetesen
végigvitt szatíra. A feszültség feloldása helyett a feszültség fokozódik, rádöbbentve
az olvasót a társadalmi rend embertelenségére.

The Crime of Pessimism megírása idején (1929—30) a Bálint életműben a fokoza-
tos műfajváltást (ekkor fordul Bálint a versek helyett fokozatosan a próza felé) foko-
zatos szemléleti átalakulás kísérte.²⁹ Látásmódjában a lázongást az „egész” ellen
egyre inkább az egyes társadalmi jelenségek szatirikus megközelítése váltja fel, így
jut el az érett Bálint György prózájában a „dinamikus elégedetlenség”-től a „felhá-
borodom, tehát vagyok” tudatos állásfoglalásáig. Ebben a novellában a kiinduló-
pont még a főhős könnyes-dühös lázongása az „egész” világ ellen, a *Strófák* egyik
versének alap gondolata fordított előjellel: „Azt hiszed, hogy jogod van örülni / És
nem fáj senkinek sem a mosolyod? ... Bujj, bujj a homályba, mint a szökött fegyenc,
ha örülsz, / Vagy szemlesütve kérj bocsánatot a koldusoktól.”³⁰

Az epilepsziás koldus képe (“wars, murders, terrible injustices, ... hungry masses,
an epileptic beggar on the boulevards ...”)³¹ a novella hősnének védekező vádbeszé-
dében talán visszhangja egy korábbi Bálint vers megválaszolatlan kérdéseinek: „Mi
az, amitől nem lehet szaladni, / Amitől nem lehet soha örülni ... Mi az, amitől olyan
az élet, / Mint epileptikus koldus habzó rángása / A fényben fürdő esti körút ragyogó
kövezetén”.³² A novella hősnének tehetetlen sírását azonban szatirikus megközelítés-
ből látjuk. A szatirikus látásmód, a tárgyilagos, szenttelen hangvétel, a hűvösen ob-
jektív elemzés csak fokozza a főhős tehetetlen zokogásának hatását.

A novella már előrevetíti az érett Bálint próza sajátos látásmódját, amelyben a
racionális analitikus látásmód poetikus látásmóddal, az elemző intellektualizmus
költői jelképteremtéssel párosul. Ennek a látásmódnak az eredménye a tartalomban a
gondolatiság és líraiság összefonódása. Racionalizmus, világos vonalvezetés, fegyel-
mezett szerkezet, tömörség ötvöződik egybe érzések, hangulatok impresszionista leírá-
sával, a valóság képszerű, sőt jelképes ábrázolásával. „He observed the iron bars be-
fore which, outside, the silhouettes of the tired-leaved branches moved in the evening
wind.”³³

The Crime of Pessimism-ben a szatirikus látásmódot a szatíra módszereinek
tudatos alkalmazása támasztja alá. A reális és a fantasztikus, a tárgyilagos hangvét-
el és a meghökkentő események, a triviális részletek és a groteszk vonások kevere-
dése egyaránt érvényesülnek a novellában. A novella a nevetés-sírás sajátos ellentétere
és egységére épül. Bizonyítható ez a novella szövegében következetesen előforduló
olyan nyelvi szerkezetekkel és kifejezésekkel, amelyek a nevetés-sírás antinómiájára
épülnek: cell of blissfulness, Prison Clown, consoling jokes, court in foolscaps, State
prosecutor in a comic mask with a long, red nose, repentant smile, laughed themselves
sick, stb. A nevetés (=kötelesség) és a sírás (=büntett) ellentétességét élezi ki az író

²⁸ Útmutató kezdő helyeslőknek, 1933. = Toronyőr. I. 177—180. Intelmek kezdő felháboro-
dókhöz. 1936. Toronyőr. I. 689—691.

²⁹ Koczás Sándor: Bálint György. = „Jöjj el, szabadság!” Tanulmányok a magyar szocialista
irodalom történetéből. II. 479.

³⁰ Rejtsd el az örömod = Strófák 12.

³¹ The Crime of Pessimism. 5.

³² Mi az? = Strófák. 13.

³³ The Crime of Pessimism. 1.

a végtelkéig, fantasztikus módon fejtetőre fordítva az alaphelyzetet, s ezzel megteremtve a szatírához szükséges fordított értékrendet, amely a társadalmi rend embertelenségét van hivatva bemutatni halk, tömör, választékos, szenvtelen stílusban.

A tehetetlen sírás képe későbbi Bálint írásokban is vissza-visszatérő motívum. Az *Egy ember sír*³⁴ című írásban az egész társadalmi rendszer nyomasztó jelképévé nő egy síró ember látványa valamelyik pesti kapualjban.

Bálint György *The Crime of Pessimism* című novellája a STORY legelső számában jelent meg. Akkor még nem lehetett tudni, hogy milyen nagy fontosságú lesz ez az akkor még csak sokszorosítással előállított kis folyóirat.³⁵ A szerkesztők azonban következetesen kitarítottak eredeti elképzeléseik mellett: „non-conformist” és „non-formula” novellák közlése,³⁶ és ezzel elismerten a POETRY little magazine-hoz hasonló szerepet vívtak ki a STORY számára.³⁷

A STORY szerkesztési elvei és gyakorlata olyan szerzőket vonzott, akik írásainak publikálása a 30/40-es években igen fontos volt a 20. sz. amerikai novella fejlődése szempontjából.³⁸

Az, hogy Bálint György novellája a STORY-ban jelent meg először, nemcsak irodalomtörténeti érdekesség, hanem bizonyítja, hogy Bálint novellája megfelelt a „non-conformist”, „non-formula” elvárásoknak, s hogy Bálint György gondolatai, törekvései hasonlóak voltak két kortárs amerikai íróéval. A novella közlése a STORY-ban Bálint György világirodalmi tájékozottságát mutatja, s azt, hogy a még pályája elején álló Bálint már világirodalmi szinten, a korabeli igényes, kísérletező irodalom szintjén dolgozott.

³⁴ „Tenyerébe hajtott feje görcsösen vonaglik, hangja halk, vékony, segítséget kérő, mint egy kisgyermeké. Fölötte négy emelet tornyosul. Üzlethelyiségek, irodák, hálószobák, ebédlők, úriszobák, szalonok és összes mellékhelyiségek emelkednek fölötte, mérhetetlen magasságokban. Antennák, táviródrótok és éterhullámok kavarnak fölötte, és távoli repülőgépek morajlanak. Milliő szó, milliő cselekedet és milliő paragrafus. Az élet gazdag rendtelensége és a törvény gazdag rendje. Pár óra múlva este lesz, és akkor ragyogni fog fölötte a világ. Mindig, minden csak fölötte. Miért sírhat ez az ember?” = B. Gy. Toronyőr I. 399.

³⁵ “From the outset STORY was recognized as a magazine of distinction. Edward O’Brian selected four stories (Kay Boyle, Whit Burnett, Oliver Gossman, Martha Foley) from its first issue for *The Best Stories of 1931*. Then in the preface to the 1932 anthology, O’Brian singled out STORY as ‘now the most distinguished short story magazine in the world’ — an accolade difficult to challenge in the 1930s and 1940s. = Martin, Peter: *An annotated bibliography of selected little magazines*. In: *The little magazine in America. A modern documentary history*. Ed. by E. Anderson and Mary Kinzie. Yonkers, N. Y. 1978. 737.

³⁶ “STORY was started in Vienna, Austria, in March 1931 by two American newspaper people who themselves had done some writing in the short story form; the purpose was to provide a periodical for the non-commercial and non-formula short story, which in the article-crazed, Mencken-influenced period, seemed in danger of vanishing from the magazines in America.” Whit Burnett: *A chronological memo on Story Magazine*. sn: *Story Jubilee*. Ed. by Whit and Hallie Burnett. Garden City, N. Y. 1965. 585.

³⁷ “By the name itself STORY may be imagined to be analogous to POETRY in its functions; but since it began in the early thirties it printed in due course a good bit of left-wing, activist prose ... Mr. Burnett, who started the magazine up again in the late fifties after a lapse, takes justifiable pride in the number of now well-known writers who appeared early in STORY. In the sheer breadth and distinction of its contributors’ roster it is probably only comparable to POETRY itself.” = Reed Whittemore: *Little Magazines*, Minneapolis, 1963. 40.

³⁸ “It is difficult to overestimate STORY’s contribution to the literature of the Thirties and Forties. STORY encouraged and sponsored many unknowns who subsequently achieved literary prominence and distinction. „William Peden, *Saturday Review*, 1952. February.

Sarolta Marinovich

DIE „UNBEKANNTE“ NOVELLE VON GYÖRGY BÁLINT
IN DER ZEITSCHRIFT STORY

Die Verfasserin beweist, daß der erste Erscheinungsort der Novelle nicht der 1933 in New York herausgegebene Band Story-Anthologie ist, wie man das bisher wahrnahm, sondern die erste Nummer der 1931 erschienenen amerikanischen „little Magazine“, Story. Die Novelle wurde bisher noch nicht ins Ungarische übersetzt und herausgegeben. Die Autorin sucht weiterhin die Antwort darauf, auf welcher Weise und mit Hilfe welcher Beziehungen György Bálint dieses Werk dahin sandte, dann gibt sie die Handlung der Novelle kurz bekannt und analysiert sie auch.